

Προς το Προεδρείο της Βουλής των Ελλήνων

ΑΝΑΦΟΡΑ

**Για τον κ. Υπουργό της Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων
Δικαιωμάτων**

Θέμα: Κατάργηση Ειρηνοδικείου Τραγαίας

Ο Βουλευτής Κυκλάδων κ. Νικόλαος Συρμαλένιος καταθέτει αναφορά την επιστολή του προέδρου της Τοπικής Κοινότητας Χαλκείου του Δήμου Νάξου με θέμα την «Κατάργηση Ειρηνοδικείου Τραγαίας», στην οποία τονίζεται η αναγκαιότητα λειτουργίας του Ειρηνοδικείου, του οποίου άλλωστε η λειτουργία δεν επιβαρύνει το δημόσιο με δαπάνες μισθωμάτων.

Επισυνάπτεται η επιστολή

**Παρακαλούμε για την απάντηση σας και τις ενέργειες σας και να μας
ενημερώσετε σχετικά**

Αθήνα, 17.10.2012

Ο καταθέτων Βουλευτής

Νικόλαος Συρμαλένιος

985

23 ΟΚΤ. 2012

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

ΔΗΜΟΣ ΝΑΞΟΥ ΚΑΙ ΜΙΚΡΩΝ ΚΥΚΛΑΔΩΝ

ΔΗΜΟΤΙΚΗ ΕΝΟΤΗΤΑ ΔΡΥΜΑΛΙΑΣ

Τοπική κοινότητα Χαλκείου

Χαλκείο Νάξου 4-10-2012

Αρ.Πρωτ.45

Προς:

Τον κ. Πρόεδρο του Ε' Τμήματος του Συμβουλίου της Επικρατείας

Κοινοποίηση: κ. Γενικό Γραμματέα Υπουργείου Δικαιοσύνης

κ. βουλευτές Νομού Κυκλάδων.

Θέμα: Κατάργηση Ειρηνοδικείου Τραγαίας

Η Νάξος, το μεγαλύτερο νησί των Κυκλάδων, με έκταση 428 περίπου τετραγωνικά χιλιόμετρα, χαρακτηρίζεται από τους γεωλόγους ως μικρή ήπειρος λόγω του μεγάλου μεγέθους της και του απίστευτα ιδιόρρυθμου ανάγλυφου της. Αξίζει να γίνει μια σύγκριση μεγέθους, έστω μερικών νησιών με τη Νάξο, για να αντιληφθεί ο καθένας τη διαφορά. Είναι λοιπόν η Νάξος 5,1 φορές μεγαλύτερη της Σύρου 2,18 φορές τουλάχιστον μεγαλύτερη της Πάρου, και 5,7 φορές μεγαλύτερη της Σερίφου.

Σε καμιά περίπτωση το νησί αυτό δεν μπορεί να θεωρηθεί ότι αποτελεί μια ενιαία γεωγραφική ενότητα, όπως συμβαίνει με όλα τα νησιά των Κυκλάδων, αφού αποτελείται από πεδινές παραθαλάσσιες εκτάσεις, οροπέδια και τεράστιους ορεινούς όγκους.

Στο εσωτερικό της υπάρχει, περιστοιχισμένη από βουνά, η μεγαλύτερη καλλιεργούμενη εύφορη έκταση του Νομού Κυκλάδων, αφού εκτείνεται από την περιοχή Σίφωνες βόρεια έως την Μικρή Βίγλα και Καλαντό νότια, το δε μέγεθος αυτής της έκτασης είναι μεγαλύτερο της Τήνου!

Η ζωή σ' αυτή την ενδοχώρα της Νάξου, η οποία σημειωτέον είναι κατάμεστη από αρχαία μνημεία όλων των ιστορικών περιόδων του Ελληνισμού, συνεχίζεται εδώ και χιλιάδες χρόνια. Η περιοχή αυτή κατοικείται σήμερα από 4000 και πλέον μονίμους κατοίκους, τους δε καλοκαιρινούς μήνες από τουλάχιστον 15000 κατοίκους.

Σ' αυτή την περιοχή και ειδικότερα στο κέντρο του νησιού ανήκει και η ευρύτερη περιοχή του λεκανοπεδίου Τραγαίας, όπου βρίσκονται οι οικισμοί τεσσάρων πρώην κοινοτήτων [και ήδη δημοτικών και τοπικών κοινοτήτων]. Λόγω της αυξημένης ανοικοδόμησης και επέκτασης τους, τα παλαιά όρια έχουν σχεδόν εξαφανισθεί σήμερα και έτσι δημιουργήθηκε μια δεύτερη μεγάλη πολιτεία στο ίδιο νησί! Η «πολιτεία» αυτή, αποδεδειγμένα μέχρι το 1207 μ.χ. υπήρξε ουσιαστικά όχι μόνο η πρωτεύουσα του νησιού αλλά και σημαντικό σημείο αναφοράς του <<θέματος του Αιγαίου>> αφού ήταν έδρα της Μητρόπολης Ναξίας και έδρα των Βυζαντινών στρατιωτικών αρχών.

Το 1207 καταλύεται η εξουσία του βυζαντινού κράτους. Οι Ενετοί αλλά και οι Φράγκοι στη συνέχεια κάνουν πρωτεύουσα τους την περιοχή γύρω από το σημερινό λιμάνι, αφού ήθελαν να ελέγχουν άμεσα με τα πλοία τους τους θαλάσσιους δρόμους που οδηγούσαν στη βασιλεύουσα, αλλά να έχουν και άμεση πρόσβαση στα νησιά του δουκάτου που ίδρυσαν. Οι ίδιοι κατάργησαν για περισσότερα από τριακόσια χρόνια την Μητρόπολη της Νάξου για να προσελκύσουν τους κατοίκους το νησιού στην παπική εκκλησία. Την εποχή του 1530 μ.χ περίπου επέτρεψαν την λειτουργία ορθόδοξης Μητρόπολης στη Νάξο όταν αντελήφθησαν τον Τουρκικό κίνδυνο. Αν τα 360 χρόνια μέχρι και το 1566 μ.χ περίπου της Ενετικής και Φράγκικης κυριαρχίας ήταν χρόνια σκληρής κατοχής, τα επόμενα 255 της Τούρκικης και Φράγκικης κυριαρχίας ήταν χρόνια πραγματικής δυστυχίας. Από την Ελληνική επανάσταση του 1821 και την εθνική απελευθέρωση μέχρι σήμερα, ειδικά στο Χαλκί αλλά και στον οδικό άξονα Χαλκείου - Φιλωτίου πρόσφατα, αναπτύχθηκε μια σειρά αναγκαίων δημοσίων υπηρεσιών και οργανισμών που συνετέλεσαν τα μέγιστα στην ανάπτυξη της ευρύτερης περιοχής της κεντρικής και ορεινής Νάξου, όπως το Ειρηνοδικείο Τραγαίας, το Υποθηκοφυλακείο-Συμβολαιογραφείο, το μοναδικό εξατάξιο Γυμνάσιο της Ορεινής Νάξου και ήδη Γυμνάσιο-Λύκειο, ο ΟΤΕ το Ταχυδρομείο, η Πυροσβεστική Υπηρεσία κλπ. Κανείς δεν περίμενε όμως ότι οι κάθε μορφής συντεχνίες και τα κακώς εννοούμενα συμφέροντα της άλλης μεγαλύτερης πόλης της παραλιακής περιοχής, θα έβλεπαν αυτή τη δεύτερη «πολιτεία» ως αντίπαλο και θα επιχειρούσαν με κάθε τρόπο τον «αφανισμό» της με την κατάργηση κάθε μορφής κρατικής εξουσίας που είχε την έδρα της σε αυτήν και εν τέλει την αποδυνάμωση της ενδοχώρας πόλης του νησιού μόλις θα εύρισκαν ευκαιρία.

Η αφορμή δόθηκε όταν με το σχέδιο «Καλλικράτης» πραγματοποιήθηκε η ενοποίηση του δήμου της κεντρικής και ορεινής Νάξου (Δήμου Δρυμαλίας) με τον δήμο της παράλιας πόλης της Νάξου. Η ευθύνη των υπηρεσιακών παραγόντων είναι τεράστια. Δεν είναι δυνατόν το δέκατο σε έκταση από τα εκατοντάδες κατοικημένα νησιά της πατρίδας μας, με το ιδιόρρυθμο ανάγλυφο, την έκταση που φτάνει το 1/3 της συνολικής έκτασης ενός ολόκληρου νομού και έχει τον μεγαλύτερο πληθυσμό από κάθε άλλο νησί των Κυκλάδων να αντιμετωπίζεται διοικητικά ως βραχονησίδα !

Ήδη η απουσία: α) της δημοτικής αρχής β) του ΙΕΚ γ) του ΚΕΚ και η διακοπή λειτουργίας του ΟΤΕ έγιναν αισθητές στην περιοχή μας. Η πρόταση όμως και για κατάργηση του Ειρηνοδικείου Τραγαίας έχει προξενήσει οργή στους κατοίκους της περιοχής. Είναι φανερό ότι δεν πρόκειται να κυβερνηθεί αυτός ο τόπος με το «αποφασίζουμε και διατάσσουμε» όταν πίσω ειδικά από κάποιες επιχειρούμενες διοικητικές μεταβολές αντιλαμβάνεται η κοινωνία ότι υπάρχουν συντεχνιακές ή άλλες σκοπιμότητες, ενώ δεν λαμβάνονται υπόψη το μέγεθος, ο πληθυσμός, η γεωγραφική ιδιαιτερότητα και η ιστορική πραγματικότητα.

Είναι να λυπάται κανείς για τις ενέργειες και την προχειρότητα της κρατικής εξουσίας, όταν γνωρίζουμε ότι κι αυτοί ακόμη οι κατακτητές του 13ου αιώνα επέτρεψαν τουλάχιστον στους υποτελείς τους να έχουν τη δική τους τοπική αυτοδιοίκηση, σώζονται δε ακόμη μέχρι σήμερα μέρος των κτιρίων των δικαστηρίων της εποχής εκείνης, καθώς και η εκκλησία της Παναγίας της Μετοχιώτισσας, όπου έδιναν τον όρκο οι μάρτυρες προτού περάσουν την είσοδο των Δικαστηρίων στην περιοχή του λεκανοπεδίου Τραγαίας.

Από την ίδρυση του Ελληνικού κράτους και μέχρι σήμερα, με εξαίρεση τα χρόνια της χούντας, λειτουργεί στην Τραγαία Ειρηνοδικείο, το κτίριο του οποίου βρίσκεται στο κεντρικότερο και ίσως ωραιότερο σημείο του νησιού. **Το κτίριο είναι δημόσιο** και κατασκευάστηκε με την συνδρομή των κατοίκων της περιοχής τον περασμένο αιώνα, είναι δε ό,τι πολυτιμότερο έχει απομείνει στην ιστορική αυτή περιοχή του Αιγαίου. Για μας η παρουσία και λειτουργία αυτού του Ειρηνοδικείου σηματοδοτεί και την παρουσία της **ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ** στην περιοχή μας.

43

Η κατάργησή του θα συνεπάγεται, εκτός των άλλων, την τεράστια ταλαιπωρία των κατοίκων των ορεινών χωριών, πέραν των οικονομικών συνεπειών που αυτοί θα υφίστανται.

Κατανοούμε τις τεράστιες δυσκολίες που αντιμετωπίζει η πατρίδα μας, από την άλλη όμως είναι απόλυτα δίκαιο να μείνει αυτό που επί αιώνες ακόμη και βάρβαροι κατακτητές δε μας στέρησαν στην περιοχή μας και για αυτό το λόγο προτείνουμε το ισοδύναμο μέτρο:

Να παραμείνει ως έχει το Ειρηνοδικείο Τραγαίας, η λειτουργία του οποίου άλλωστε δεν επιβαρύνει το Δημόσιο με δαπάνες μισθωμάτων και να μετατραπεί το Ειρηνοδικείο της παράλιας πόλης σε μεταβατική έδρα του. Με τον τρόπο αυτό οι μετακινήσεις των κατοίκων και των διαδίκων, θα είναι δικαιότερα κατανεμημένες στον ενιαίο πλέον Δήμο.

Ο Αντιδήμαρχος

Δημοτ. Ενότητας Δρυμαλίας

ΑΝΤΩΝΙΟΣ ΜΑΝΙΟΣ

Ο Πρόεδρος

της Π.Χ. Χαλκείου

ΙΩΑΝΝΗΣ ΑΝΔΡΙΕΛΛΟΣ

Βιβλιογραφία:

Για την αδιάλειπτη επί 1000ετία κατοίκηση της περιοχής, τα αρχιτεκτονικά μνημεία και τα δημόσια κτίρια της περιοχής, βλ. μεταξύ άλλων
1) Ν. Ζιάς: «Βυζαντινά και Νεώτερα Μνημεία Νήσων Αιγαίου Πρωτόθρονος» Αρχαιολογικόν Δελτίον τομ. 26 (1971): Χρονικά, Αθήνα 1975 σ. 474-475, πιν. 490-494.

2) Μανόλη Χατζηδάκη : «ΝΑΞΟΣ» Εκδόσεις Μελίσσα.

3) Επετηρίς Κυκλαδικών μελετών τόμος ζ 1967 σ. 616-802.

4) Κεφαλληνιάδης Ν, Τραγαία (1993) ανάπτυξη, οι εκκλησίες της Νάξου και οι θρύλοι τους (1997)

5) Δρανδάκης Ν. Β. , Οι παλαιοχριστιανικές τοιχογραφίες στη Δροσιανή Νάξου (1988).